

[Pelle Voigt]

forslag, mener jeg, at det vil være overordentlig meget enklere for venstre og for udenrigsministeren at skildre NATO i et sympatisk lys for almindelige mennesker, som er bange for atomoprustningen i denne verden, og så er det andre sider af NATOs politik, som diskussionen vil komme til at handle om til den tid.

Jeg vil godt sige noget om begrebet ensidighed, som hr. Bjørn Elmquist og også fru Connie Hedegaard har været inde på heroppefra.

Jeg forstår, at det er et stort problem for de borgerlige, at der her er tale om, at Norden tilfældigvis er skruet sådan sammen, at der er 3 medlemmer af NATO med i dette, fordi de nu engang geografisk ligger her, og så 2 alliancefri lande, men at der ikke øjen-synlig er nogen med fra Warszawapagten. Det skulle, hvis jeg har forstået argumentationen rigtigt, gøre det ensidigt og urealistisk.

Nu skal dette forslag jo ses i sammenhæng med de forhandlinger, der også foregår andre steder, f.eks. på Balkan, hvor både alliancefri lande, lande, der er medlemmer af Warszawapagten, og to lande, der er medlemmer af NATO, to så forskellige lande – det tror jeg hr. Bjørn Elmquist vil give mig ret i – som Grækenland og Tyrkiet, faktisk deltager i sådanne forhandlinger for øjeblikket.

Men hvis vi ser på det nordiske område og på mulighederne for at få atomvåben ført ind på nordisk område og placeret med henblik på anvendelse i krig, er det jo ikke alene de 3 NATO-lande, der er knyttet til NATOs atomstrategier, der på den måde har en voldsomt stor risiko for nærmest pr. automatik at få atomvåben tilført i en krisesituation. Så er der – kan jeg da glæde hr. Bjørn Elmquist og fru Connie Hedegaard med – også Finland, som i kraft af sin venskabs- og bistandstraktat med Sovjetunionen faktisk kan pålægges at få tilført både sovjetiske tropper og atomvåben i en krisesituation, hvor man på vores side måtte begynde at stille atomvåben op, og det er indlysende, at den aftale mellem Finland og Sovjetunionen også vil skulle ændres og vil falde, hvis Norden bliver gjort til atomvåbenfri zone.

Jeg synes, det var bedre, hvis man gik konstruktivt ind i diskussionen om det her – al den stund det jo egentlig også er noget,

regeringen officielt har forpligtet sig til at arbejde for – og angreb problemerne på den måde, at hvis man f.eks., som jeg kan forstå det – og jeg er egentlig ganske enig – er bekymret over tilstedeværelsen af atombevæbnede sovjetiske u-både i Østersøen, at man så sagde: det er da et argument for i forbindelse med oprettelsen af en atomvåbenfri zone at kræve disse u-både fjernet fra Østersøen.

Det ville da være ærlig snak, det ville da være et konstruktivt argument, og, skal jeg tilføje, det ville være et argument, som jeg og SF ville være fuldstændig enig i. Jeg synes, det var bedre, om man gik konstruktivt ind i diskussionen, fordi den er her, og den bliver her, og på et eller andet tidspunkt bliver den atomvåbenfri zone også til noget; det kan man lige så godt fra de borgerlige partiers side indstille sig på. Jeg tror ikke, det her lader sig standse, dertil er befolkningen simpelt hen for optaget af disse spørgsmål og for vel inde i spørgsmålene og for nervøs ved den atomoprustning, der sker i verden i øjeblikket, og som Norden risikerer at blive inddraget i.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Hr. Pelle Voigt beskæftiger sig med min påstand om skævhed, men det synes jeg nu nok jeg har belæg for at mene at forslagsstillerne er enige i, for der står på side 4:

»Planerne er uden videre forenelige med Finlands og Sveriges alliancefrie status. De nordiske NATO-lande må benytte deres medbestemmelsesret inden for alliancen til at få ændret forsvarsplanerne derhen« osv. osv.

Hermed synes jeg nok, at man klart erkender denne skævhed selv, og så vil jeg i øvrigt spørge efter det, som hr. Pelle Voigt kom ind på her om Finlands aftale med Sovjet, om det ikke igen sætter et spørgsmålstejn ved det, om det uden videre er foreneligt med Finlands status.

Og hvordan så med det, som fru Margrete Auken var inde på før: at vi endelig må huske det med folkeretten og med aftalen om Østersøen? Hvis Finland også har nogle traktatlige forpligtelser over for Sovjet, er det vel ikke anderledes, end at de to ting må behandles parallelt.

(Kort bemærkning).